

Edderkoppernes midtvejsevaluering af fokuspunktet 'kommunikation'

Uddrag af basisgruppens metoder i forhold til at arbejde med kommunikation i 2012.

I basisgruppen er der 6 børn, hovedsagligt med diagnose inden for det autistiske spektrum. Hovedparten af børnene i basisgruppen har forskellige udfordringer i forhold til kommunikation og sociale relationer, hvorfor det faglige indhold i vores pædagogiske arbejde oftest indbefatter kommunikation.

Konkret eksempel fra kommunikativt fokuspunkt i praksis:

2 af børnene i basisgruppen har svært ved at skifte tur. Pædagogerne laver en øvelse med børnene hvor de spiller computerspil. De skal skiftes til at spille, den ene spiller mens den anden kigger på. For begge børnene gælder det, at det er svært at vente på at det bliver deres tur. Pædagogerne laver et skilt hvor der står børnenes navne på og laver et system med en pil hvorpå pilen flyttes hen på det navn, hvis tur det er til at spille computer. Der sættes et æggeur på 5 minutter hvor børnene kan følge med nedtællingen til tur skiftet.

Den pædagogiske målsætning var at: Børnene lærte at skiftes om en ting, at vente på tur, at blive bevidst om den andens deltagelse i "computer legen", at der opstod kommunikation, børnene imellem, om et fælles fokuspunkt (computeren).

Handleplanen: Efter bevidstgørelse af børnenes udfordringer om turskift, at udarbejde et system som ovenstående beskrevne skema med pil og navne, til at understøtte en tydelig guidning i forhold til målsætningen om at skifte tur.

Evaluerings: Børnene forstod guidningen og "reglerne" med at vente de 5 minutter på tur. For den ene dreng gik det nemt med at vente på tur og stoppe med at spille når uret ringede. Den anden dreng havde brug for meget voksenstøtte i starten, når han skulle stoppe og afgive sin tur til at spille, han blev meget frustreret og græd når uret ringede. Efter nogle dage hvor øvelsen blev gentaget af ca. ½ times varighed pr gang mestrer drengen tur skift og får lært at håndtere egen frustration. Drengen slappede mere af ved gentagelsen af øvelsen, idet han fandt ud af at det nok skulle blive hans tur igen. Efterfølgende opstod der overskud til at lave glædesudbrud i spillet og grine sammen, være spændte sammen – om nu eksempelvis banen i spillet blev gennemført.

Vi oplever at den understøttende visuelle guidning i form af pil +navn+ur støttede børnene i det der, for dem var svært, og kunne frigive noget energi til at være tilstede sammen og på deres præmisser og deres definition af samspil, kommunikere om det givne spil.

Når vi laver handleplaner som ovenstående er det, for os, væsentligt at vi tager udgangspunkt i det enkelte barn og dets zone for nærmeste udvikling i konteksten. I basisgruppen har vi forskellige specialpædagogiske tiltag med udgangspunkt i teach, som vi tilrettelægger i forhold til den

enkelte. Vi har ugentlig tilknyttet talepædagog hvor vi også i samarbejde med hende udarbejder handleplaner for aktuelle udfordringer. Ligeledes har vi stuemøder og i foråret haft supervision med psykolog og talepædagog.

Vi mener at vi igennem de specialpædagogiske tiltag kan gøre omverdenen mere forståelig og give barnet større forudsætninger for at kommunikere og samt selvbevidstgøre egne behov og udtrykke dem. Hvilket kan give forudsætninger for leg og interaktion med andre børn.